آداب و سبک عزاداری برای ائمه معصومین(ع)

* محمد نودهی

عزاداری در جهت وجوهی چون تعظیم و بزرگداشت، تسلیت و تعزیت و ترحیم و مانند آنها انجام می‌شـــود. در آموزه‌های اسلامی این عمل به عنوان یک تکلیف از تکالیف شرعی مطرح است و احکام خاص و آداب ویژه‌ای دارد که شناخت آن می‌تواند در انجام درست و مناسب آن کمک کرده و از هرگونه اعمال موهن و سست جلوگیری کند. نویسنده در این مطلب با مراجعه به آموزه‌های اسلام به برخی از آداب و سبک عزاداری برای اهل بیت(ع) اشاره کرده است.

***

اقسام تسلیت و تعزیت

انسان موجودی اجتماعی است و نمی‌تواند بدون دیگران به زندگی خود ادامه دهد. بســیاری از نیازهای معنوی و عاطفی انسان از طریق اجتماعات کوچک و بزرگ تامین می‌شود. نیاز انسان به محبت و مودت یک نیاز فطری و طبیعی است. بر همین اساس همدردی در هنگام بروز درد و همدلی برای راهیابی و برونرفت از فشارها و مصیبت‌ها از مهم‌ترین بازتاب‌های این نیاز عاطفی و اجتماعی انسان است.

اصولا هنگامی که فشـــارهای روانی دوچندان شود، شخص نیازمند کس یا کسانی است که با همدردی در هنگام بروز درد و همدلی برای راهیابی و برونرفت از فشارها و مصیبت‌ها از مهمترین بازتاب‌های این نیاز عاطفی و اجتماعی انسان است.

اصولا هنگامی که فشـــارهای روانی دوچندان شود، شخص نیازمند کس یا کسانی است که با همدردی در گام نخست و همدلی درگام بعدی، از این فشار بکاهند و زمینه بازگشـــت ســـلامت روانی و رفتار متعادل را فراهم ســـازند؛ زیرا فشارهای روانی، انسان را از حالت تعادل خارج می‌سازد و رفتارها و گاه بیماری‌های متعددی را موجب می‌شود که بسیار زیانبار و خطرآفرین است.

تســـلیت و تســـلی دادن و نیز دلداری، تلاشی از سوی دیگران برای کاستن فشـــارهایی است که شخص مصیبت‌زده با آن مواجه است. (لغت‌نامه، ج ۷، ص ۹۷۰۳، «دلداری»)

گام نخست در دلداری دیگران، بیان واژگان عاطفی است که او را آرام ساخته و واکنش‌های هیجانی شدید ناخواسته را مهار می‌کند. خداوند در آیات قرآن نشان می‌دهد که بیان ســـخنان و کلمات آرامش‌بخش و عاطفی تا چه اندازه می‌تواند برای مهار نفس مصیبت‌زده و گذر از بحران مصیبت موثر باشـــد. خداوند هنگام فشـــار شـــدید بر پیامبر(ص) و دیگر اولیای الهی، ایشان را با کلمات و سخنانی عاطفی مورد خطاب قرار می‌دهد تا رنج و فشـــار سهمگین روانی مصیبت و درد کاهش یابد. از جمله این کلمات می‌توان به «لاتحزن»، «لاتخف»، «فلاتبتئس» و مانند آنها اشاره کرد.

مهم ترین کارکرد تسلی و دلداری به مصیبت‌زده، برطرف شدن حزن و اندوه (قصص، آیات ۷ و ۱۰) و از میان رفتن ترس و خوف اســـت. (همان، هود، آیات ۶۹ تا ۷۴؛ حجر، آیات ۵۱ و ۵۳؛ ذاریات، آیات ۲۸ و ۲۹)

تســـلیت و تعزیت دارای اقسام چندی اســـت که این دسته‌بندی به دلایلی چون اختلاف مصیبت‌ها و موضوعاتی اســـت که شخص با آن مواجه می‌شود. به عنوان نمونه وقتی شخصی از چیزی یا کسی می‌ترسد و خوف دارد. نوع دلداری با کسی که گرفتاری مصیبت از دست دادن فرزند و خویشان شده متفاوت است.

در آیه ۷ ســـوره نمل خداوند از دلداری حضرت موسی(ع) به خانواده سخن می‌گوید، چرا که آنان در شرایط دشواری قرار داشتند و نیازمند دلداری بودند تا از آن موقعیت بحرانی و سخت عبور کنند.

خداوند خود در قرآن به دلداری خانواده شـــهدا می‌پردازد که عزیزی را در جهاد از دســـت داده‌اند. در این نوع از تعزیت و تسلیت، خداوند با بیان وضعیت شهدا و موقعیت آنان در بهشت و آخرت، به خانواده این عزیزان تسلیت و دلداری می‌دهد. (بقره، آیه ۱۵۴؛ آل عمران، آیه ۱۷۱)

کسی که با رفتار ناگهانی دیگری، در حالت خوف و ترس قرار گرفته (حجر، آیه ۶۳؛ ص، آیات ۲۱ و ۲۲؛ شعراء، آیات ۶۱ و ۶۲) باید به گونه‌ای دلداری شود که با دلداری مال از دست داده یا فرزند از دست داده (قصص، آیه ۷) یا مجاهدی که در کارزار جنگ سخت گرفتار آمده متفاوت است. خداوند برای دلداری مجاهدان، گاه با اســـتفاده از میزان خسارت دشمن (نســـاء، آیه ۱۰۴) و گاه با بیان برتری مجاهدان بر دشمنان (آل عمران، آیات ۱۳۹ و ۱۴۰) و گاه از راه دیگر به دلداری و تسلیت آنان می‌پردازد و دل‌های آنان را محکم می‌گرداند.

همچنین تســـلیت و تعزیت گاه ۱- برای تعظیم شعائر الهی (حج، آیه ۳۲)؛ ۲- اظهار مودت و دوستی (شوری، آیه ۲۳)؛ ۳ اظهار همدردی (قصص، آیه ۷)؛ ۴- تجلیل و تکریم و بزرگداشت افراد مهم و مانند آنهااست.

آداب عزاداری برای اهل بیت(ع)

عزاداری در ســـنت اســـلامی احکام و آدابی دارد که شناخت آن ضروری و عمل بدان لازم اســـت. از آنجا که عزاداری یک فعل از افعال مکلفین اســـت باید در چارچوب یکی از احکام خمسه قرار گیرد. با توجه به اینکه اسلام عزاداری را حرام و مکروه ندانســـته و حتی به شـــکلی آن را مستحب و بلکه مستحب موکد در برخی از موارد دانسته، باید احکام آن را شناخت. به نظر می‌رسد که برگزاری مراسمی برای تعزیت و تعظیم پیامبر(ص) و اهل بیت(ع) اگر واجب نباشد مستحب موکد باشد؛ زیرا روایات بسیاری بر انجام آن تاکید دارد. امام صادق(ع) فرمودند: «شیعیان ما در شادی‌های ما شاد و در حزن و اندوه ما محزون و غمگین هستند.» (کامل‌الزیارات. باب ۳۲. ص ۱۰۱)

خداوند تعظیم شـــعائر را یک ارزش اســـلامی دانسته و فرموده است: و من یعظم شعائر الله فانها من تقوی القلوب؛ و هر کس شعائر الهی را بزرگ دارد، این کار نشـــانه تقوای دلهاست. (حج، آیه ۳۲) شکی نیست که بزرگداشت ایام الله و موالد و وفیات معصوم(ع) از مهمترین ایام الهی اســـت که باید به عنوان شـــعائر الله بزرگ داشته شود.

امـــام صادق(ع) می‌فرماید: نفس المهموم لنا المغتم لظلمنا تســـبیح و همه لامرنا عباده و کتمانه لســـرنا جهاد فی‌سبیل‌الله؛ نفس کشیدن کسی که برای ما اندوهناک باشد، تسبیح و هم و غم او به خاطر ما عبادت است و پوشاندن راز ما جهاد در راه خدا است. (کافی، ص ۱۲۸)

در روایت دیگر امام رضا(ع) به ریان‌بن شبیب، فرمود: «یا ابن شبیب ان کنت باکیا لشیئ فابک علی‌الحسین فانه ذبح کما یذهب الکبش...؛ ای پسر شبیب اگر بر مصیبتی گریه می‌کنی، بر حســـین‌بن علی گریه کن چون که آن بزرگوار را همانند گوســـفند سر بریدند و همراه او هیجده تن از اهل بیت او- که در زمین همانندی نداشتند- به شهادت رسیدند.»

سپس حضرت فرمود: «... فاحزن لحزننا و افرح لفرحنا؛ اگر خوشحال می‌شوی از اینکه در درجات عالی بهشت با ما باشی، در حزن ما محزون و در شادی ما شاد باش.» (بحارالانوار، ۴۴، ص۲۸۶)

برخی از مهم‌ترین آداب عزاداری درسوگ ائمه(ع) عبارت است از:

۱- دلدادگی: کســـی که عزادار اهل بیت است باید واقعاً در دل عزادار باشد و دلدادگی خویش را نشان دهد. البته این امر نسبت به اهل بیت(ع) باید قوی‌تر و پررنگ‌تر باشـــد. پیامبر(ص) می فرماید: ان لقتل الحسین(ع) حراره فی قلوب المؤمنین لا تبرد ابدا؛ برای شهادت حسین(ع) حرارت و گرمایی در دل‌های مؤمنان است که هرگز سرد و خاموش نمی‌شود. (جامع احادیث الشیعه، ج۱۲، ص۵۵۶)

۲- حزن و اندوه: از آداب عزاداری، داشتن حزن و اندوه درونی و قلبی است. امیرمؤمنان امام علی(ع) فرموده است: ان‌الله... اختار لنا شیعه ینصروننا و یفرحون بفرحنا و یحزنون لحزننا؛ خداوند برای ما، شیعیان و پیروانی برگزیده است که ما را یاری می‌کنند، با خوشحالی ما خوشحال می‌شوند و در اندوه و غم ما، محزون می‌گردند. (غررالحکم، ج۱، ص۲۳۵)

۳- گریه: از آداب تعزیت و عزاداری، حزن و اندوه اســـت که با گریســـتن خودنمایی می‌کند. چشـــمان گریان در مصیبت آثار و برکاتی دارد که از جمله آنها شـــادی در بهشت است. امام رضا(ع) فرموده است: هر کس که عاشورا، روز مصیبت و اندوه و گریه‌اش باشد، خداوند روز قیامت را برای او روز شادی و سرور قـــرار می‌دهد. (بحارالانوار، ج۴۴، ص۲۸۴) پیامبر اکرم(ص) فرمود: فاطمه جان! روز قیامت هر چشمی گریان است، مگر چشمی که در مصیبت و عزای حسین گریسته باشد، که آن چشم در قیامت خندان است و به نعمت‌های بهشتی مژده داده می‌شـــود. (بحارالانوار، ج۴۴، ص۲۹۳) در ســـیره پیامبر(ص) که ایشان بر شـــهیدان به شدت گریســـت. امام صادق(ع) فرمود: وقتی خبر شهادت جعفربن ابی‌طالب و زیدبن حارثه به پیامبر خدا رسید، از آن پس هرگاه وارد خانه می‌شد، بر آن دو شـــهید به شدت می‌گریست و می‌فرمود: آن دو شهید، با من هم‌سخن و همدم و انیس بودند و هر دو رفتند!... (من لا یحضره الفقیه، ج۱، ص۱۷۷)

۴- اجتناب از خنده و شادی: کسی که عزادار است یا به تعزیت می‌رود باید از خنده و بروز شـــادی خودداری کند. حضور در مجالس عزاداری با صورت بشاش و خندان ناروا است. امام رضا(ع) فرموده است: هرگاه ماه محرم فرا می‌رسید، پدرم (موسی‌بن جعفر(ع)) دیگر خندان دیده نمی‌شد و غم و افسردگی بر او غلبه می‌یافت تا آن که ده روز از محرم می‌گذشت، روز دهم محرم که می‌شد، آن روز، روز مصیبت و اندوه و گریه پدرم بود. (امالی صدوق، ص۱۱۱)

۵- نوحـــه: نوحه کـــردن در عزا از دیگر آداب آن اســـت. نوحه بر میت به معنای شـــیون کردن و با صدای بلند گریستن اســـت؛ زیرا وقتی گفته می‌شود کبوتر نوحه کرد، مراد همان نغمه‌ای اســـت که از کبوتر بیرون می‌آید. این نغمه هرگـــز با جیغ زدن معنـــا پیدا نمی‌کند. پس باید گفت نوحه کردن با جیغ زدن فرق دارد. آنچه در برخی از مجالس عزاداری مذهبی دیده می‌شـــود جیغ زدن است نه نوحه کردن. حضرت صادق(ع) فرمود: یک سال تمام، هر شب و روز بر حســـین‌بن علی(ع) نوحه‌خوانی شد و سه سال، در روز شهادتش سوگواری برپا گشت. (بحارالانوار، ج۷۹، ص۱۰۲)

۶- ندبه: از دیگر آداب عزاداری ندبه‌ســـرایی است که به معنای ذکر فضایل شـــخص همراه با گریه است. این واژه در اصل به معنای زخم و شکاف است که سرباز کرده باشد. عمل مستحب چون زیادتر از حد تکلیف است به عمل مندوب شهرت یافته است. امام صادق(ع) می‌فرماید: پدرم امام باقر(ع) به من فرمود: ای جعفر! از مال خودم فلان مقدار وقف نوحه‌خوانان کن که به مدت ده ســـال در «منا» در ایام حج، بر من نوحه‌خوانی و سوگواری و ندبه‌سرایی کنند. (بحارالانوار، ج۴۶، ص ۲۲۰)

۷- انشاد و سرایش: از دیگر آداب عزاداری سرایش فضایل شخص است. ابوهارون مکفوف می‌گوید: خدمت حضرت صادق(ع) رسیدم. امام به من فرمود: «برایم شـــعر بخوان». پس برایش اشعاری خواندم. فرمود: اینطور نه، همان طور که (برای خودتان) شـــعرخوانی می‌کنیـــد و همانگونه که نزد قبر حضرت سیدالشـــهدا مرثیه می‌خوانی. (بحارالانوار، ج۴۴، ص۲۸۷) امام رضا(ع) به دعبل(شاعر اهل بیت) فرمود:ای دعبل! دوست دارم که برایم شعری بسرایی و بخوانی، چرا که این روزها (ایام عاشورا) روز اندوه و غمی است که بر ما خاندان رفته است. (جامع احادیث الشیعه، ج ۱۲، ص ۵۶۷)

۸. رثاء: از همین روایت به دســـت می‌آید که رثاء درباره فضایل شخصی از دیگر آداب عزاداری اســـت. (همان) رثاء و مرثیه به معنای تاسف خوردن همراه با غم و اندوه نسبت به امری است. البته در کاربردهای عربی این واژه به معنای شعر و نوحه‌خوانی بر مرده آمده است که همراه با ضجه و ناله و زاری است.

۹. گریاندن: همان‌گونه که شخص حاضر برای تعزیت باید غمگین و محزون باشد و گریه کند همچنین از آداب عزاداری گریاندن دیگران با استفاده از شعر و نوحه و مراثی است.

امام‌صادق(ع) به جعفربن عفان فرمود: هیچ‌کس نیست که درباره حسین(ع) شـــعری بسراید و بگرید و با آن بگریاند مگر آنکه خداوند، بهشت را بر او واجب می‌کند و او را می‌آمرزد. (رجال شیخ طوسی، ص ۲۸۹)

۱۰. شعرسرایی: همان‌طور که خواندن شعر از دیگران در مجالس عزا خوب است همچنین سرودن شعر امری است که معصوم(ع) آن را می‌ستاید و تشویق می‌کند. امام‌صادق(ع) فرموده است: من قال فینا بیت شعر بنی‌الله له بیتا فی‌الجنه؛ هرکس در راه ما و برای ما یک بیت شـــعر بســـراید، خداوند برای او خانه‌ای در بهشت، بنا می‌کند. (وسائل الشیعه، ج ۱۰، ص ۴۶۷)

۱۱. مدح: مدیحه‌سرایی از دیگر آداب عزاداری است. امام صادق(ع) فرموده است: خدا را سپاس که در میان مردم، کسانی را قرار داد که به سوی ما می‌آیند و بر ما وارد می‌شـــوند و ما را مدح و مرثیه می‌گویند. (وســـائل الشـــیعه، ج ۱۰، ص ۴۶۹) امام‌رضا(ع) فرمود: ای دعبل! برای حسین‌بن علی(ع) مرثیه‌بگو، تو تا زنده‌ای، یاور و ستایشگر مایی، پس تا می‌توانی، از یاری ما کوتاهی مکن. (جامع احادیث الشیعه، ج ۱۲، ص ۵۶۷)

۱۲. اشـــک‌ریزی: پس اشـــک از دیدگان بر گونه‌ها از دیگر آداب عزاداری ائمه(ع) است که بیانگر حزن و اندوه شدید عزادار در مصیبت است. امام‌حسین فرموده اســـت: من دمعت عیناه فینا قطرة بواه الله عز وجل الجنة؛ چشـــمان هر کس که در مصیبتهای ما قطره‌ای اشـــک بریزد، خداوند او را در بهشـــت جای می‌دهد. (احقاق الحق، ج ۵، ص ۵۲۳) امام‌سجاد(ع) فرموده است: هر مومنی که چشمانش برای کشته شدن حسین‌بن علی و همراهانش اشکبار شود و اشک بر صورتش جاری گردد، خداوند او در را غرفه‌های بهشـــتی جای می‌دهد. (ینابیع الموده، ص ۴۲۹)،

امام‌باقـــر(ع) پـــس از شـــنیدن سروده‌های «کمیت» درباره اهل‌بیت، گریست و ســـپس فرمود: هیچ‌کس نیســـت که ما را یاد کند، یا نزد او از ما یاد شود و از چشمانش هرچند به اندازه بال پشه‌ای اشک آید، مگر آنکه خداوند برایش در بهشت، خانه‌ای بنا کند و آن اشک را حجاب میان او و آتش دوزخ قرار دهد. (الغدیر، ج ۲، ص ۲۰۲)

امام‌صادق(ع) فرمود: هرکس که چشمش در راه ما گریان شود، بخاطر خونی که از ما ریخته شـــده اســـت، یا حقی که از ما گرفته‌اند، یا آبرویی از ما یا یکی از شیعیان ما برده و هتک حرمت کرده‌اند، خداوند متعال به همین سبب، او را در بهشت جاودان، برای ابد جای می‌هد. (امالی شیخ مفید، ص ۱۷۵)

اشک بر مصیبت‌های اهل‌بیت(ع) بسیار ثواب دارد که می‌توان گفت که ثواب آن بی‌حساب است. بنابراین در هر مصیبتی که برای ایشان اشک ریخته شود آن اشک، ارزشمند خواهد بود.

امام‌صادق(ع) فرموده است: لکل شیی ءثواب الا الدمعة فینا؛ هر چیزی پاداش و مزدی دارد، مگر اشکی که برای ما ریخته شود که چیزی با آن برابری نمی‌کند و مزد بی‌اندازه دارد. (جامع احادیث الشیعه، ج ۱۲،ص ۵۴۸)

۱۳. خناق و خفگی: گاه حزن بســـیار شـــدید است به طوری که راه نفس بند می‌آید و انسان احساس خفگی می‌کند. این حالت برای تعزیت معصومان(ع) مجاز و از آداب است. امام‌سجاد(ع) فرمود: من هرگز شهادت فرزندان فاطمه(س) را به یاد نیاوردم، مگر آنکه به خاطر آن، چشمانم اشکبار و خفگی به من دست می‌دهد. (بحارالانوار، ج ۴۶، ص ۱۰۹)

۱۴. مراسم خانگی: برگزاری مراسم خانگی از دیگر آدابی است که در روایات بر آن تاکید شده است. امام‌باقر(ع) نسبت به کسانی که در روز عاشورا نمی‌توانند به زیارت آن حضرت بروند، اینگونه دســـتور عزاداری دادند و فرمودند: هر کسی بر حســـین(ع) ندبه و عزاداری و گریه کند و به اهل خانه خود دســـتور دهد که بر او بگریند و در خانه‌اش با اظهار بی‌تابی بر حسین مراسم عزاداری برپا کند و یکدیگر را با گریه و تعزیت و تسلیت‌گویی در سوگ حسین(ع) در خانه‌هایشان ملاقات کنند. (کامل الزیارات، ص ۱۷۵.)

۱۵. جزع و بی‌تابی: چنانکه از روایت پیشین به دست می‌آید جزع و بی‌تابی از دیگر آداب عزاداری اســـت. (همان) جزع به معنای فریاد و جیغ زدن نیســـت، بلکه بی‌تابی است. که با اظهار غم و اندوه خودش را نشان می‌دهد و بی‌صبری را به نمایش می‌گذارد. در حالی که جیغ زدن در چنین مجالسی ناخوشایند است. امام صادق(ع) به «مســـمع» که از ســـوگواران و گریه‌کنندگان بر عزای حسینی بود، فرمود: خداوند اشـــک تو را مورد رحمت قرار دهد. آگاه باش، تو از آنانی که از دلســـوختگان ما به شـــمار می‌آیند و از آنانی که با شادی ما شاد می‌شوند و با اندوه ما غمگین می‌گردند. آگاه باش! تو هنگام مرگ، شاهد حضور پدرانم بر بالین خویش خواهی بود. (وســـائل الشیعه، ج ۱۰، ص ۳۹۷) البته جزع و گریستن با صـــدای بلند برای افراد عادی کراهت دارد مگر برای امام معصوم(ع). امام صادق فرمود: کل الجزع و البکاء مکروه سوی الجزع و البکاء علی الحسین(ع) هر نالیدن و گریه‌ای مکروه است، مگر ناله و گریه بر حسین(ع) (بحارالانوار) ج ۴۵، ص ۳۱۳)

۱۶. پرهیز از بیهودگی: در مجلس عزا باید مراقب بود به سبب فشار سهمگین مصیبت سخنان بیهوده و موجبات خشم و غضب الهی بر زبان نراند. امام‌صادق(ع) فرمود: چون ابراهیم پســـر رسول خدا از دنیا رفت، چشم پیامبر پر از اشک شد. ســـپس پیامبر فرمود: چشم، اشکبار می‌شود و دل غمگین می‌گردد، ولی چیزی نمی‌گوئیم که خدا را به خشـــم آورد و ما در ســـوگ تو ای ابراهیم اندوهناکیم. (بحارالانوار، ج ۲۲، ص ۱۵۷)

۱۷. احیای خط امامت: در مجالس از جمله مجالس عزاداری باید همواره اصل بر زنده نگه داشتن خط پیامبران و امامان معصوم(ع) باشد بنابراین، ذکر روایات و آیات باید در دستور کار باشد و در این مجالس از آنها گفته شود. امام‌صادق(ع) فرموده اســـت: تزاوروا و تلاقوا و تذاکروا و احیوا امرنا؛ به زیارت و دیدار یکدیگر بروید، با هم به سخن و مذاکره بنشینید و امر ما را (کنایه از حکومت و رهبری) زنده کنید. (بحارالانـــوار، ج ۷۱، ص ۳۵۲) همچنین امام صادق(ع) از «فضیل» پرسید: آیا (دور هم) می‌نشینید و حدیث و سخن می‌گویید؟ گفت: آری فرمود: اینگونه مجالس را دوست دارم، پس امر (امامت) ما را زنده بدارید:

خداوند رحمت کند کسی را که امر و راه ما را احیا کند. (وسایل الشیعه، ج ۱۰، ص ۳۹۲) امام رضا(ع) نیز فرموده است: هرکس که در مجلسی بنشیند که در آن، امـــر (و خط و مرام ما) احیا می‌شـــود، دلش در روزی که دلها می‌میرند، نمی‌میرد. (بحارالانوار، ج ۴۴، ص ۲۷۸)

***هنگامی که فشارهای روانی دوچندان شود، شخص نیازمند کس یا کسانی است که با همدردی در گام نخست و همدلی درگام بعدی، از این فشار بکاهند و زمینه بازگشت ســـلامت روانی و رفتار متعادل را فراهم سازند؛ زیرا فشارهای روانی، انســـان را از حالت تعادل خارج می‌سازد و رفتارها و گاه بیماری‌های متعددی را موجب می‌شود که بسیار زیانبار و خطرآفرین است.**

*** با توجه به اینکه اسلام عزاداری را حرام و مکروه ندانسته و حتی به شکلی آن را مستحب و بلکه مستحب موکد در برخی از موارد دانسته، باید احکام آن را شـــناخت. به نظر می‌رسد که برگزاری مراسمی برای تعزیت و تعظیم پیامبر(ص) و اهل بیت(ع) اگر واجب نباشد مستحب موکد باشد؛ زیرا روایات بسیاری بر انجام آن تاکید دارد.**

«آگهی فراخوان نوبت اول شماره۱/الف/۹۵»

شرکت مخابرات استان یزد سهامی خاص

شـــرکت مخابرات ایران- منطقه یزد در نظر دارد عاملیت فروش ســـرویس ADSL (پیمانکاران فروش لایه یک) به شرح و کیفیت مندرج در اسناد فراخوان را از طریق برگزاری فراخوان عمومی به افراد حقوقی واجد شرایط واگذار نماید.

شرایط:

- محدوده فعالیت پیمانکار مرکز استان و حداقل ۴ شهرستان تابعه استان می‌باشد.
- تعهدات پیمانکار بر اســـاس جدول پیوست شماره ۳ مندرج در اسناد فراخوان می‌باشد که پس از مشخص شدن پیمانکار تعدیل خواهد یافت.

متقاضیان می‌توانند به منظور شـــرکت در ارزیابی پـــس از واریز مبلغ ۵۰/۰۰۰ ریال به حســـاب جام شـــماره ۱۶۴۴۴۴۴۷۲ بانک ملت شـــعبه مرکزی یزد با شناسه ۳۴۰۰۰۸۰۲۶۸۱۲۹ بنام شرکت مخابرات ایران- منطقه یزد حداکثر تا تاریخ ۹۵/۸/۱۰ در وقت اداری به واحد قراردادهای این شـــرکت واقع در میدان امام حســـین(ع) ساختمان مرکز امام حســـین(ع) مراجعه و با ارائه فیش بانکی اسناد ارزیابی را دریافت و پس از تکمیل آنها را مهر و امضاء نموده و به ضمیمه پیشـــنهاد خود و سایر مدارک شامل مدارک ثبتی شرکت رزومه، سابقه اجرایی، حداکثر تا تاریخ ۹۵/۸/۲۲ به دبیرخانه این شـــرکت واقع در ســـاختمان مذکور تحویل و رسید اخذ نمایند. بدیهی اســـت بعد از بررسی‌های لازم از پیمانکاران واجد شـــرایط دعوت به عمل می‌آید. ضمنا شـــماره تلفـــن ۳۷۳۳۳۰۱۳ آماده پاسخگویی به سوالات می‌باشد.

تلفن پاسخگویی ۳۷۳۳۳۰۱۳- www.yazdtelecom.ir

شرکت مخابرات ایران- منطقه یزد

آگهی ابلاغ

خواهان شـــاکی معصومه قیاسی دادخواســـتی به طرفیت خوانده/متهم محمد جلاوند به خواسته طلاق به درخواست زوجه تقدیم دادگاه‌های عمومی شهرستان شهرستان ملایر نموده که جهت رسیدگی به شعبه ۲ دادگاه خانواده دادگستری شهرستان ملایر واقع در ملایر - بلوار نیوت - میدان قائم - دادگستری و شهرستان ملایر ارجاع و به کلاسه ۹۵۰۹۹۸۸۵۱۱۰۰۰۱۰۲ ثبت گردیده که وقت رسیدگی آن ۱۳۹۵/۱۰/۲۲ و ساعت ۸:۳۰ تعیین شده است. به علت مجهول‌المکان بودن خوانده/متهم و درخواست خواهان/شاکی و به تجویز ماده ۷۳ قانون آیین دادرسی دادگاه‌های عمومی و دستور دادگاه مراتب یک نوبت در یکی از جراید کثیرالانتشار آگهی می‌شـــود تا خوانده/متهم پس از نشر آگهی و اطلاع از مفاد آن به دادگاه مراجعه و ضمن اعلام نشانی کامل خود نسخه دوم دادخواست و ضمائم را دریافت و در وقت مقرر فوق جهت رسیدگی حاضر گردد.

۳۸۹: م/الف **منشی شعبه ۲ دادگاه خانواده دادگستری شهرستان ملایر - جواد شاملوبانی‌بیگ**

برگ ســـبز خودرو پراید مدل ۱۳۹۰ به رنگ ســـفید بـــه شـــماره موتـــور ۴۱۳۴۷۱۲ و شـــماره شاســـی S۱۴۱۲۲۹۰۷۷۲۰۸۹ به شماره پلاک ۱۴- ۴۲۹ط ۶۵ به نام محســـن عبدی مکوند مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط می‌باشد.

برگ ســـبز جرثقیـــل کارگاهـــی مدل KR۱۹۹۱ به شـــماره ســـریال ۰۷۱۵۳۷ شماره شاسی KR ۲۵۵، ۵۸۷ مفقود گردیده است.

ابلاغ وقت رسیدگی

شماره ابلاغیه: ۹۵۱۰۱۰۶۱۱۰۴۰۳۸۰۱

خواهان آقای اکبر مرادی راد دادخواستی به طرفیت خوانده آقای بهروز پناهی مطلق به خواسته مطالبه خسارت تاخیر تادیه و مطالبه وجه سفته و مطالبه خسارت دادرسی تقدیم دادگاه‌های عمومی شهرســـتان شهرســـتان اهواز نموده که جهت رسیدگی به شعبه ۱ دادگاه عمومی حقوقی شهرستان اهواز واقع در استان خوزستان - شهرستان اهواز - انتهای عامری - اول نیوساید - مجتمع قضایی شهید تندگویان (انرژی) ارجاع و به کلاسه ۹۴۰۹۹۸۶۱۱۰۴۰۰۶۱۰ ثبت گردیده که وقت رسیدگی آن ۱۳۹۵/۹/۱۳ و ســـاعت ۸:۳۰ تعیین شده اســـت. به علت مجهول‌المکان بودن خوانده و درخواست خواهان و به تجویز ماده ۷۳ قانون آیین دادرسی دادگاه‌های عمومی و انقلاب در امور مدنی و دســـتور دادگاه مراتب یک نوبت در یکی از جراید کثیرالانتشار آگهی می‌شود تا خوانده پس از نشر آگهی و اطلاع از مفاد آن به دادگاه مراجعه و ضمن اعلام نشانی کامل خود نســـخه دوم دادخواســـت و ضمائم را دریافـــت و در وقت مقرر فوق جهت رسیدگی حاضر گردد.

منشی شعبه ۱ دادگاه عمومی حقوقی شهرستان اهواز - احمدپور
استان خوزستان - شهرستان اهواز - انتهای عامری - اول نیوساید
مجتمع قضایی شهید تندگویان (انرژی)

دادخواست

خواهان عبـــدالله احمدپور دادخواســـتی به طرفیت خوانـــده محمد هراش بـــه خواســـته اســـترداد مطالبه وجـــه چک تقدیـــم دادگاه‌هـــای عمومی شهرســـتان شهرستان ســـقز نموده که جهت رســـیدگی به شعبه ۳ شورای حل اختلاف شهرســـتان ســـقز واقع در شهرستان ســـقز ارجاع و به کلاسه ۹۵۰۹۹۸۸۷۹۷۳۰۰۷۱۵ ثبت گردیده که وقت رســـیدگی آن ۱۳۹۵/۱۰/۳ ســـاعت ۹:۰۰ تعیین شـــده اســـت. به علت مجهول‌المکان بودن خوانده و درخواســـت خواهان و به تجویز ماده ۷۳ قانون آیین دادرســـی دادگاه‌های عمومی و انقلاب در امور مدنی و دســـتور دادگاه مراتب یک نوبت در یکی از جرایدکثیرالانتشار آگهی می‌شود تا خوانده پس از نشر آگهی و اطلاع از مفاد آن به دادگاه مراجعه و ضمن اعلام نشانی کامل خود نسخه دوم دادخواست و ضمائم را دریافت و در وقت مقرر فوق جهت رسیدگی حاضر گردد.

مسئول دفتر ۳ شورای حل اختلاف
شهرستان سقز - ژیلا مسلم‌پناه
م الف / ۱۳۹۶

دادخواست

خواهان علی لطفی دادخواستی به طرفیت خوانده حمیدرضا میرزاپور بـــه خواســـته مطالبه چک تقدیـــم دادگاه‌های عمومی شهرســـتان ســـقز نموده که جهت رسیدگی به شـــعبه اول شورای حل اختلاف شهرســـتان سقز ارجاع و به کلاســـه ۹۴۰۹۹۸۸۷۹۷۱۰۰۳۷۱ ثبت گردیده که وقت رســـیدگی آن ۱۳۹۵/۹/۷ ساعت ۸/۳۰ تعیین شده است. به علت مجهول‌المکان خوانده و در خواست خواهان و به تجویز ماده ۷۳ قانون آیین دادرســـی دادگاه‌های عمومی و انقلاب در امور مدنی و دستور دادگاه مراتب یک نوبت در یکی از جراید کثیرالانتشار آگهی می‌شـــود تا خوانده پس از نشـــر آگهی و اطلاع از مفاد آن به دادگاه مراجعه و ضمن اعلام نشانی کامل خود نسخه دوم دادخواست و ضمائم را دریافت و در وقت مقرر فوق جهت رسیدگی حاضر گردد.

دبیر شعبه اول شورای حل اختلاف
شهرستان سقز - رشیدپور
م الف / ۱۳۹۴

دادنامه

پرونـــده کلاســـه ۹۵۰۹۹۸۲۸۱۱۲۰۰۱۴۲ شـــعبه ۱۲ دادگاه عمومـــی حقوقی قزوین تصمیم نهایی شـــماره ۹۵۰۹۹۷۲۸۱۱۲۰۰۴۰۶

خواهان: آقای سیدمرتضی چگینی بابائی فرزند سیدخداداد به نشانی استان قزوین- شهرستان قزوین- محمودآباد نمونه- خیابان یادگار امام- کوچه یادگار ششم- پلاک ۱۸- شماره تماس ۰۹۱۹۲۸۸۹۵۷۹- ۳۳۵۹۵۴۹۰

خواندگان: ۱- آقای رحمان مکاری به نشانی مجهول‌المکان

۲- آقای غلامرضا باباحاجی به نشانی قزوین- فلسطین شرقی- اتوگالری یاس- غلامرضا باباحاجی

خواسته‌ها: ۱- اعسار از پرداخت هزینه دادرسی ۲- استرداد لاشه چک

«رای دادگاه»

در خصوص دادخواســـت آقای ســـیدمرتضی چگینی بابائی بطرفیت آقای باباحاجی و رحمان مکاری بخواســـته اســـترداد لاشه یک فقره چک بشـــماره ۷۱۴۵۹۷ عهده بانک تجارت بمبلغ ۲۵۰/۰۰۰/۰۰۰ریال اعسار از هزینه دادرسی تصاویر مصدق ته چک پیوست می‌باشد خواندگان پرونده حضور نیافته است با وصف ابلاغ صورت گرفته لایحه‌ای ارســـال نکرده‌اند وکیل معرفی ننموده‌اند خواســـته خواهان مصون از تعرض مانده اســـت و با التفات به دادنامه شـــماره ۹۴۰۰۱۴۷۲ مورخه ۹۳/۱۲/۲ پرونده کلاسه ۹۴۰۰۲۳۱ شعبه ۱۰۳ کیفری قزوین که طی آن شـــکایت آقای چگینی علیه آقای رحمان مکاری انوری همدانی پذیرفته شده است و حکم به محکومیت خوانده آقای انوری همدانی مبنی بر ارتکاب خیانت در امانت صادر شـــده اســـت و نامبرده به حبس تعزیری محکومیت حاصل نموده اســـت فلذا بنظر ادعای خواهان وارد است به اســـتناد ۵۱۹-۵۱۵-۱۹۸ قانون آئین دادرسی مدنی حکم بر استرداد لاشه چک بشرح ستون خواسته داخواست تقدیمی صادر و اعلام می‌گردد. و در رابطه با اعسار از هزینه دادرســـی با توجه به اینکه اســـترداد لاشه چک غیرمالی است و معادل آن نیز هزینه دادرسی پرداخت شـــده است فلذا نیازی به تقدیم دادخواست اعســـار نبوده است و رسیدگی به دعوی اعسار ضرورتی ندارد و رای صادره غیابی است و ظرف مهلت بیست روز پس از ابلاغ قابل واخواهی در این دادگاه و سپس ظرف همان مهلت قابل تجدید نظر در محاکم محترم تجدید نظر استان قزوین می‌باشد.

رئیس شعبه دوازدهم دادگاه عمومی حقوقی قزوین- طاهرخانی

آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آیین‌نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی شهرستان بهبهان

برابر رای شـــماره ۱۳۹۵۶۰۳۱۷۰۰۷۰۰۳۲۵۲هیئت موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ســـاختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی شهرستان بهبهان تصرفات مالکانه و بلامعـــارض متقاضی: خانم زری ابوعلی فرزند منصور بشناســـنامه شـــماره ۱۵ صادره از بهبهان بشماره ملی ۱۸۶۱۴۵۲۱۸۷ در شـــشـــدانگ یکباب ساختمان بمساحت ۱۱۵/۳۰ متر مربع مفروز و مجزی شـــده از پلاک ۵۶۶۰ اصلی واقع در بخش یک بهبهان خریداری از مالک رســـمی آقایان محمد عبداله نســـب‌مرتضی کیمیاوی مقدم، فریدون نوربخش محرز گردیده است. لذا مراتب به منظور اطلاع عموم در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آ